

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum
Opera**

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

In Onetorem I

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1565>

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΟΝΗΤΟ-

εἰς Εὐαγγέλιον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΟΝΗΤΟΡΟΣ ΕΞΟΥ-
ΛΙΣ λέγος φεύγων.

ΕΡΙ τολλοῦ ποιού μήνος, ὡς αἰδρεῖσθαι
καται, μήπε περὶ ἀρχόβιν μοι συμ-
βίνη τὴν χρονικήν οἰκεοσθέν, μή
τε τὴν γὰρ οὐσαν περὶ εἰνὶ τούτοις

diem dixisse, nec testamentum reddidisse, nec domum elocasse: cum leges iubent firmare fidem, atque ego & testes, iusurandum antea daremus ea conditione, ut remissa ei esset pecunia, propter quam Milyam postulassem: ipsum id sibi non esse faciendum censuisse? Ego mediusfidius hoc ostendere non possum accuratius, quam ad hunc modum. Quantquam autem & ita manifeste in testes mentitur: & e rebus ipsis nihil damni facit: & iusto est iudicio damnatus: tam enim impudenter tergiuersatur. Quid nisi prius & ab amicis, & ab arbitris iniuriarum condonatus, his verbis vteretur: minus esset mirandum. Nunc postquam mihi persuasit, ut Archeneo & Dra contida & Stephano, quem nunc falsi testimonij reum fecit, rem permitterem: eos quidem missos fecit, ubi ex eis audierat, si cum iure iurando arbitrentur, se eum tutelae damnatos, & ad sortitum datum arbitrum abiit: cumque nullum crimen diluere posset, etiam illus est sententia damnatus Iudices autem quos appellaret, causa cognita, non aliter quam & e ius amici & arbiter statuerunt, & multam decem talentis aestimarunt. Non mehercule quod liberum esse Milyam dixisse (hoc enim nihil ad causam attinebat) sed quod re quindecim talentum mihi relicta, nec domum elocarat, & re familiari decennium cum collegis tractata, pro me dum puer essem, apud collegium trierarchorum sequinque minas collatum profensus, quantum Timotheus Cononis filius, & locupletissimi quique cines conferebant: atque ipse tanta pecunia iandiu administrata, pro qua ipsa tantum tributum esse pendendum censuerat, mihi pro sua portione nec viginti minis aestimanda reddiderat, vnaque cum tutoribus forte ipsa & usura fraudar. Subducta igitur, Iudices totius pecuniae usara, non ea quanti domus locari solent, sed quae minimae est, repererunt, me ab eis amplius triginta talentis fraudari: proprieaque istum decem talentis denigrarunt.

ARGVMENTVM ORATIONIS IN
Onetoreim,vnde vi.

A Phobus Demosthene actionem tutelæ contra eum
instituente, duxit Onchoris sororem, sibi à priore ma-
rito Timocrate, qui pupillam dotatam ductus erat;
desponsam Post Onchor, iam reo facto Aphobo tutelæ nomi-
ne, ut Oator d. monstrat, soorem commentus, fecisse diu-
rarium, ad se abduxir damnatōque iam Aphobo, in bona eius
& fundos inuidetēm oratorem deficit: sororis esse fundos, ob
dotem pignori oppositos, ait. Eam ob rem Demosthenes vnu-
de vi cum eo agit tanquam de prædiis Aphobi dudum, nunc
verò suis factis dejectus: cum non dotem, sed mulierem dun-
taxat, Aphobus acceperit. quod Onchor, cum Aphobum eiūs
que rem familiarem in periculo esse videret, dotem ei nume-
rare noluisse. Nunc igitur commenticum inquit, et diu-
rarium: fundus autem in meam fraudem, propter ea quæ non
acceptit Aphobus, pignori oppositus esse dicitur. Nomen
Atticum est, & menenim vocant extrudere, atque ex-
pellere vi.

DEMOSTHENIS IN O
NETOREM VNDE VI, ORA
tio prior: Hieronymo Volfio interprete.

ET Iudices, non parū laborauī, vt ne-
que ea quæ cum Aphobo mihi fuit cō-
tentio incideret, neq; hæc quæ nūc est
aduersus Quætorē affine ē^o. propositis
de iniquitatem Aphob & Onetoris & necessitate i re agend

Querela
de iniquit
te Aphob
& Oneto
ris & ne
cessitate i
re agend

vtrique multis equis cōditionibus nihil æqui tam en imperare potui: sed istiū illo multò asperiorē re peri & pœna longè digniorem. Nam cum putarem, illum debere inter amicos mecum transigere controuersiam, neque apud vos experiri: eum adducere non potui. Istum autem cum iuberem, ipsum sibi fieri iudicem, vt ne apud vos pericitaretur: ita sum cōtemptus, vt non modò respōsum mihi dare dedignaretur, sed etiam ē fundo, quem possedit Aphobus, cū à me iudicio damnaretur, contumeliosè omnino eiecerit. Postquam igitur meis me spoliat, & tum affine fatus, tum opibus suis atque artificiis ad vos ingressus est: hoc nobis est reliquum, vti vestro auxilio ius ab eo nostrum consequi studeamus. Evidem scio, Iudices, contra verboū apparatus & testes non vera testificaturos, esse mihi certamen: sed tamē bonitate cause, me tanto superiorē eo fore confido, vt etiā quis veltrū haec tenus eum esse improbum non existimat, tamen vel ex eius in me factis cogniti ri sitis, haec tenus eum suminam suam improbitatem & iniustitiam cælasse. Demonstrabo enim, eum dōtem non modò non numerasse: ob quam nunc fundam illum pignori oppositum esse dicit: sed ab initio fortunis meis insidiatum, prætereaq; mulierem, cuius nomine me ē fundo eiecit nō discessisse à marito: sed eum in fraudem meam, Aphobi causam agere, & hæc iudicia subire, adeò magnis signis & evidentibus argumentis, vt vos omnes certo cogniti ri sitis, iure conuenienterque eum hoc à me iudicio accusari. Dabo autem operam, vt inde capiam narrandi exordium, vnde vos negocium facilimè percí

Narratio, pietis, Fortunas meas, iudices, à tutoribus male admittit, neque istum, neque multos alios Atheniensium latuit: sed statim palam fuit, iniuriam mihi fieri. Adcō multæ tractationes & disputationes cùm apud prætorem, tum apud cæteros iudices siebant de rebus meis. Nam & de magnitudine relicti mihi patrimonij constabat: & tutores non elocare domum, ut ipsi pecunia fruerentur, non obscurum erat. Quidam quicunque illa norant, non dubitabant, quin cum ita fieret, cùm primùm virilem togam sumplisset, pœnas essent de eis sumpturus. Inter quos & Timocrates & Onetor in ea sententia perpetuò fuerunt. Quod ita esse: maximo illud argumento est, quod iste sororem Aphobo dare voluit: cum non modò suopte, sed & meo non paruo patrimonio potitum videret: dotem autem numerare pertimuit, tanquam tutorum opes pupillis veluti oppigneratas esse iudicaret. ac sororem quidem dedit, sed dotem usurata quinque obolorum se ei debitum pepigit Timocrates, is in cuius matrimonio mulier prius fuerat. Postquam autem, me accusante, tutelæ iudicio condemnatus fuit Aphobus, nec quæ iusta erant ylla ex parte præstare voluit: dirimere controuersiam One tor inter nos non instituit. sed cùm dotem non numerasset, et quæ in sua potestate haberet: sic tamen quasi diuortium fecisset soror, atque ipse datam dotem recuperare non posset: sibi prædium illud oppigneratum esse dictans, ex eo me exigere non dubitauit. Usque adeò & me & vos, & receptas leges contemplit. At quæ facta sint, propter quæ reus est, & de quibus sententiam laturi estis, iudices, hæc sunt. Exhibeo autem testes, primùm ipsum Timocratem, pepigisse eum, se debitum dotem, & usuram dotis numerasse Aphobo ex pactis & conuentis. Deinde ipsum Aphobum confecisse tabulas, de usurâ à Timocrate accipienda. Cape testimonia.

^τ πμοκέττιν, ὡς ἀμολέγοσεν ὁ φειλίσθι τὸν ψροΐγα, ηγέτη τὸν τόκον ἀπεδίδευ τὸν ψροτικὸς ἀφόβω καὶ τὰς ὄμολογάς.
Ἐπειδὴ ᾧ αὐτὸς ἀφοβεῖς ἀμολέψῃ πομίζειθαι τὸν τόκον καὶ μὴ πμοκέπταις. Καὶ γὰρ λέγεται τὰς μαρτυριας.

καὶ οὐδὲ πώλεις ἐγίγνοντο ταῦτα
ἐμβρύον, τε γένος τὸν καταλειφθένταν τοῦ φανεροῦ
τὸν αἰμιδωτὸν τὸν οἰκονέπιοντα οἱ διάχειρεῖς οὐτε, οὐδὲ αὐτοὶ^{τοι}
τὰς γένους ματα καρποῦντο οὐκέπιλον τοῦ. ὡς δὲ τῷ γηρα-
μένῳ, οὐκέπιστος τοῖς εὐχήσιοις τῷ τοντονίσματι μελι-
φεδός παραποτέ, ἐπισιδῶν τάχεστα αἴπερ ἔτει δοκιμασθέντι.
Ἐν οἷς οὐ πιμοκεάτης οὐδὲ πορταύτην ἔχοι τες μετέπε-
σαν τὸ δέξιον αντεμπίελον τὸ πάνταν μέρος. Εἶπεν γένος τὸν ταῦ-
την μέρην αἴσθεσθαι δοιαῖς τὸν αἰδελφοῦ. οὐδὲν τὸν ταῦ-
την αἴσθεσθαι οὐδὲν εἴπεις εἰπεῖν αὐτὸν πάνταν γερμανιδίον
ταῦτα τὸν ταῦτα εἰπεῖν αὐτὸν τούτοις συναντεῖται τὸν ταῦ-
την οὐτούτων* γεγένηται διποτίμημα τοῖς τούτοις οὐτούτοις
καθετεῖσαντα νομίζων. αἰλαγάτη μέρη αἰδελφοῖς εἴδεις, τοι δὲ
ταῦτα αἴτιοι πιμοκεάτης θεοὶ πάντα τούτοις οὐδειλόστεν
αὐτολόγουσιν. φαστερευνή γεννητὴ συναποκούσια ἐπιλέγεται.
οὐδελούτος δέ μοι τὸ διποτίμημα αἴσθεσθαι τῆς θητείας οὐδὲν δι-
καιον ποιεῖν εἴδελοντος. διχαλύειν μέρην μέρας οὐτοπρόποτε
παχείστον οὐκέπιλοντας τὸν ταῦτα εἰπεῖν, αλλὰ αὐτές κα-
ειος ὁν, ὡς διποτελεσθεῖν τὸν αἰδελφὸν τὸν δοιαῖς κομισταῖς
αὐτὸν διαμάδιμος, διποτίμησαθανάτον φάσκων τὸ γένος, ἀλλὰ γένεται
με αὐτὸν εἰσόλμησε. Τούτον τὸν εἶμον οὐδὲν διέτειν τὸν ταῦ-
την νόμων κατεφεύγεισε. τοι μὲν γνωρίμην διὶ αἴσθεσθαι
τὸν ταῦτα, ηδὲ οὐ οἰστε τὸν ταῦτα φάντασιν, ταῦτα τοῖς, οὐτο-
δρες δικασταῖς παρέξομαι τὸ μάρτυρες. ταῦταν τὸν ταῦτα
τὸν ταῦτα αἴτιον διδοὺς διδοὺς αἴτιον τὸν ταῦτα τὸν ταῦτα.

MapTJ-

TESTIMONIA.

Μάρτυς.

M. Scott

Marturia.

in proposito
25

Δῆλον μὲν τοῖναι ἐπὶ τῷ μεμαρτυρημένῳ, διποτὲ πορίπα
οὐ δύνεται, ἀλλὰ τὸν τῷ διγενεώτερον αἴροντα ποτὲ οὐσίαν ταῦτα
τολμῶν περιέτεν. οὐδὲ εἰ τοπούτων χρόνῳ καὶ δρεπάνῳ
πεπίκρα τὸ χρονίον διποτὲ πινάκι σταθμῷ φασι· πᾶς οὐ φανερεῖ,

A TESTIMONIA.

*Iam primum omnium constat, non numeratam es se dotem, nec eam in sua potestate habuisse Aphobum. Ipsa autem res declarat satis propterea quæ dixi eos debere maluisse dotem, quam imminiscere in rem familiarem Aphobi sic pericitaturam. Nam nec inopiam praetexere poslunt, quod minus statim dederint: cum & Timocrati res sit amplius decem tabentorum, & Onetori plus quam triginta. Quare non propter hoc non statim numerantur. Neque vero etiam possessiones eis erant, pecunia praefens non erat: neque mulier vidua viuebat, ut ita accelerarent dotem non simul numerantes. Nam & argenti non parum hi aliis ad usuram dani, & mulieribus matrem familias adhuc needum à Timocrate dimissam, elocarunt. Quare ne is quidem praetextus eorum iure ab illo admittetur. Iam illud etiam, iudices, omnes confiteantini, in tali contractu quemuis malle cuius alteri debere potius, quam affini dotem prorsus non reddere. Nisi enim aliquis dissoluerit: si dedito de quo incertum est, utrum bona fide redditurus sit, neque si in una cum muliere dotem numerarit omnem: necessarius & affinis. Nam ubi ea quæ decuit omnia praestitit: omni suspicione liberatur. Proinde cum ita se res habeat, & istos nihil omnino eorum quæ dixi, debere coegerit, ac ipsi ne voluerint quidem: alia causa cur non reddiderint, dici nulla potest: sed haec esse causam necesse est, propter quam reddere dotem non ausi fuerunt. Ego igitur extra controversiam hanc ita probo. Reddidisse autem ne postea quidem, ipsa rerum gestarum serie me facile ostensum confido ut vobis perspicuum sit, et si non his de causis dotem retinuissent, *sed argentum dissoluere, celeriter voluissent: nunquam fuisse reddituros, neque a se amissuros. * Tanta in eo negocio mora sunt impediti. Biennium enim intercessit interim, dum & mulier mate familiis fuit, & isti eam discessisse dixerunt. Nam cum Polyzelo praetore mense Maio nupsisset: diuortium scriptum est praetore Timocrate, mense decembri. Ego vero statim post nuptias, sumpta virili toga, accusavi, & rationes poposci: & omnibus fortunis fraudatus, iudicium adeptus sum eodem praetore. Tempus autem hoc, debitum quidem admittit ex pacto: sed solutio credi non potest. Nam qui principiò propterea debere voluit, & dare usuram, ut nondum una cum reliquis bonis pericitaretur: is quo pacto reddidit illi iam accusato? qui, si prius credidisset tum recipere studuisse. Cui hoc persuadebitur, iudicescit. Nupsiisse autem mulierem eo quo dixi tempore, & interea temporis intercessisse, controversiam inter nos, meq; postea iudicium esse adeptum, & istos diuortium ad praetorem retulisse: uti constet: singulatum huc testimonia recita.

TESTIMONIA.

Huic igitur in prætura successit Cephisodorus Chiō
sub hoc accusauit sumpta virili toga : iudicium ve-
rò adeptus sum sub Timocrate. Cape hoc testi-
monium.

TESTIMONIVM.

TESTIMONIVM.
Lege etiam hoc testimonium.
TESTIMONIVM.
Cōstat igitur ē dictis testium, eos dotem nō dedisse;
sed ad cōseruandas Aphobi opes hāc agere audere.
Qui enim tāto tēpore se & debuisse, & reddidisse, &
nō recepisse, & vxorem discessisse, & prædiū sibi op-
pigneratū esse afferunt: an non perspicuē declarant,
rem sua autoritate gestam eo cōsilio, ut iis que mihi

vos adjudicassetis, me faudarent? Iusti illud etiam, ex ipsius iustius & Timocratis & Aphobi responsis, non potuisse dotem reddi, vos edocere conabor. Ego iudices quae sim ex eorum singulis, coram multis testibus, ex Onetore & Timo. rate, quinam essent testes, in quorum praesentia dotem reddidissent: ex ipso Aphobo, qui adsuissent cum accepisset: ibi omnes uno ore mihi responderunt, nullum adsuisse testem: sed tantum ab eis quoque tempore auterre solitum Aphobum, quantum exegisset. Cui verbo vultum hoc sit verisimile, cum dos talerum esset, absque testibus Onetorem & Timocratem Aphobo tantum argenti reddisse: cui non modis ad istum modum, si quid forte soluisset, sed multis etiam testibus praesentibus. nemo temere fidem habuisset: vt, si qua controvenerat, facile per vos recuperaret. Neque n. quicquam in tali contractu, nedum ad eius istum talium genio, nullos testes adhiberet: sed ne tum quidem, si cum alio res esset. Imo his de causis & nuptias celebramus, & maximè necessarios invitamus, quod non leuis res agitur: sed vita sororum & filiarum alienae fidei committitur: que vt in tuto collocentur, summa cura prouidemus. Consentaneum igitur est, ei istum coram quibus debere confessus est, & usuram daturum promisisti: idem etiam praesentibus. satis factum Aphobo fuisse. si revera dotem ei reddidisset. Nam re ad hunc modum gesta, omni molesta liberatus esset. Sin solus soli reddidisset: eos qui pactis & conuentis interfuerant, testes contra se tanquam debitorem reliquisset. Nunc igitur necessariis suis, viris quam ipsi sunt melioribus, persuadere non potuerunt, vt dotem esse redditam pro testimonio dicerent. Sin alios testes adducerent genere non coniunctos: vos eis esse credituros non putabant. Sin universam simul dotem se reddidisse dicerent: si seruos qui pertulissent, in questionem postulatos, solutione non facta, dedere nollent, palam fore impoturam. Sin ipsi se solos soli illi dedisse dicerent: facut regi posse sperabant. Quare ad hunc metiri modum necessarium voluerunt. Talibus technis & callidius se homines simplices perhiberi postulant: ea que opinione facile vos a se posse decipi sperant: cum nec minimis in contractibus esse negligentes: sed quanta maxima fieri potest ut dilgentia soleant. Cape testimonia, coram quibus responderint, & recita his.

TESTIMONIA.

Mulierem non fecisti duorum argumentis probat. Agite verò Iudices, mulierem vobis etiam ostendam similitate diuinitutum, cù nra reuera sit Aphobi materia falsa malihas. Existimo enim, ubi hoc certò cognoueris, vos istic & in ceteris ius credituros: & mihi affectio in iuria ad ius meum obtainendum fore adiutores. Partim autem testes adducam: partim magna signa & argumenta satis firma ostendam. Ego, Iudices, post placitum in album praetoris relatum fueram, mulierem fecisse diuinitutem, & Onetor dixerat, sibi praedium n. il. Iudicis dote mppigneratum esse: cum videret Aphobum nihilominus tenere & colere agrum, & consue tudinem matrimonij habere cum muliere: satis sciebatā verba esse illa, ad rem eludentiam excogitata. Quæ ut vobis omnibus evidenter ostenderem: professus sum me cōsuetum esse eū coram testib. si ea ita se haberet negare: & seruum ad quæstiones obtulit, qui planè sciebat omnia: quæ quod pecunia ad diē soluta nō erat, ex Aphobi familia ceperam. Quæ cùm ego postulasset: iste quæstiones de sororis cū Aphobo cōfessus detrectabat: illum verò colcre agrum, quia mani esti res erat, negare non poterat; sed fatebatur apob. v. Cōt. S. p. 1. Taut' ἀξιωματος, τοιιι μηδε μηδε οικισμος εγερητε την γην, συνηδωται

A ποσερῆσι μετέπειτα. ὡς δὲ καὶ οὐκ ἀντίτοις εἶται τὸ πυ-
κεφτὶς ή ἀρόβος ἀπεκείνατο, ἥτις οἴνη τὸ διπλοῦδομα τὸ
ωρεῖκα, ταῦτ' ἢδη πυρεύσσεται θείασκεν οὐκάς ἐγένετο,
οὐδὲν διμετανοῦσι, πούτον ἔκαστον ἡγέρεις, πολλὰν σιτα-
τίον, μέρτυρεν, ἐνī ποτε μὴ καθ πυρεύσαντο; οἱ πνεῦς εἴη
μέρτυρες, ὃν ἐναντίον τὸ ωρεῖκα απέδοσαν αὐτῷ ἡ ἀρόβος
οἱ πνεῦς παρῆσαν ἐταῖροι ἐλεύθεροι. καὶ μοι πάντες απεκε-
νατο καθ ἔκαστον, οἵτινες μέρτυρες παρείην κομίζοντο ἡ
λαμβάνων καθ ὁ ποσονιοῦ δεοῖς τὸ ἀρόβος παραντίδην, καὶ
τοι ταῦτα ὑμέρα ποτὸν, ὡς ταλάντα τὸ ωρεῖκος σύντονος, αἰσι
μέρτυρεν οὐκέτι περικέπτεις ἀρόβος τοσοῦτον αργύρου
απεγίγειται, ὅπις ὅπις τέτον τὸ ἔόπιν, αἷλος οὐδὲ μή τοι
λῶν τὴν μέρτυρεν διπλοῦδον, οὗτον τοις αὖ διπλοῦδον τὸν
τις γέρων σλαφοσά, κομίσασθε βαδίως πυρ ὑπὸ δύναται).
μὴ γέδησθε τοι τοιοῦτον ὄντα; αἷλος οὐδὲ τοσοῦς ἀλλος,
εἰσὶν αὖτις οὐδένα τοιούτον συνάλλαγμα πιστοῦρος, α-
B μαρτύρεος αὐτούτου. αἷλος τὸ τοιοῦτον ἔνεκα, καὶ γάρ τοι
ποιῆμεν, καὶ τοὺς αἰακτοράπτεις ωρεῖκος λοῦμέρος, οἵτινες
μέρτυρεν, αἷλος αἰδελφός, Καὶ θυγατέρες βίσιοι ἐλχετεῖσθαι,
ταῦτα ταῖς αἰτιαίσιας μέλισα σποτοῦμέν. εἰος τούτου
τέτον τὸ περιελατόνειλεν ἀνοδόγυμος ηγένετο τούτου
οἰστον, τὸν αὐτῷ τούτον παρεῖται σλαλούσας τοῦς ἀρό-
βον, οἵπερ ὡς αἰδηθεῖς αἰτιδίσουν τὸ ωρεῖκον αὐτούτον μὲν
γέδησθε τὸ ἔόπιν τετράξας, ὅλου τὸ ωρεῖκον μέτρον αἰτιλάγητον,
μέρος μόνῳ διδούσι τοις δέητοις ὅμοιογίας ωρεῖκον
μέροις, ὡς κατ' ορείλοντος αὐτὸς μέρτυρες τανταίπι-
τον τούτων τοις μὴ διντας οἰκεῖσι, Καὶ βελτίους μετά τοι
ηδησιαν την τετράξην τὸν διπλοῦδον διπλωμένη σφαῖς, μαρ-
τυρεῖν. ἐτέγειτο δὲ εἰ παρέχοντο μάγιστρας θύει τετρά-
κοντας, εἰ αἱ ἡγεμονίαι ἵματος αὐτοῖς πετόμενοι. εἰ δὲ μέρο-
αν μὴ τάσσονται διπλωμέναι τὴν περιοχα, ηδησιαν την τοιού-
την τετράξην τας εἰνετας ἐξαιτιούσαδέρεις μη γεγνημένης τὸ
δόστοις ταῦτα διεισιαί μη δέλοιτες ηλέγειοντος αὐτοῖς εἰ δὲ αι-
τοῦ μέροιο μονοῦ τοῦ τὸν ἔόπιν διπλωμένης, λέγονται σύμβολο
οὐκ ἐλεγχθήσεισθαι. σλαφεῖτο τέτον εἰσιτοῦ τὸ τετράκοντα
ψευδεῖσθε τὸ ἔόπιν, τοιούτας τέχναις καὶ πανευρύαις, ὡς
αἰπεῖ την ἔτη δέξαντες ἡγεμονίαι ταῦτας οὐκάς ἐξαπα-
τήσειν, αἷλος ἐδίληπεν μηκεῖν ταῦτα δέξανταις, αἷλος
ώδοισιν τε αἰκενεῖσατ αὐτούτας τετράξαντας. λαβέταις ταῦτα
εἰποῖς ὡν εἰαντίον αἰτηταῖσθαι, ηδησιαν την αἰγαναῖ.

Martyria

Φέρε δὴ ὁ αὐτὸς δικαστὴ τὸν γυναικαν ὑπὸ δοθεῖ-
ξα, λόγῳ μὲν διπλελειπόμενον, ἔργῳ δὲ σωματοῖσιν αἴσ-
θησομένῳ γέ, αἱ τετάκισις θεῶν, καὶ πλοιώμας
πούσις μὲν διεπιστήσει, ἐνὶ δὲ αἰδηκονι μέρῳ πάδισσα
βοηθόσεν. μάρτυρας δὲ τῷδε μὲν ὑπὸ παρέξουμε, τῷ δὲ
διπλελειπόμενον τεκμήσεια καὶ πίστεις ἴσχουσα. εἰσὶ δὲ
αὐτὸς δικασταί, μᾶλλον τὸ γένερα φεμικοῦ τοῦδε τοῦ, αὐχοντα
τινὲς τὸν γυναικαν διπλελειπόμενον, καὶ πότεν εἰ-
πεῖται πάντα τῆς περιπόσεως διπλελειπόμενον τὸ χωρίον, δέοντα
φοῖσιν ὄμοιας ἔχοντα, καὶ γεωργοῦσι τὸν γένος, καὶ τῇ
γυναικὶ σωματοῦ πατέρα σαφῶς ἥδει, δόπον λόγος ταῦ-
τα καὶ διδαχὴ τῆς περιγματίσσης ἔστι. βουλέρθυνος
δὲ ἐμφανῆ τοιόσαδη ταῦτα πάσιν ὑπὸν, εἰλέγχοντα
τὸν ἕξιον εἰναι τὸν μαρτύρεον, εἰ μὲν φάσκοι ταῦτα διπλε-
λειπόμενον καὶ παρεδίδομαι σκέψεις εἰς βάσανον, οὐ σπαρδεῖ
πάντα τὰκισις, δὸν ἔλεγον καὶ τὸν ἵστρημερίαν ἐπὶ τῷ
τὸν σωματοῖν αἴσθησι τὸν αἰδελφὸν, ἔφυγε τὸν βάσανον.
αἴσθησιν αἵδε τὸν αἰδελφόν, ἀλλὰ δραστηριότερον
εἰ μένοι

Мартурия.

Εια τοίνυν ποσού τον ὑπαρχότων τεκμηρίων, οὐχ ἡνὶς
αὐτὸς ἐδεῖξεν ὅπερ περ, ὅτι οὐκ ἀληθινῶν ἐποίησατο τέλων
ἐπολέμην, φῆσθαι δὲ ταῦτα χαλεπῶς φέρειν εἰ τὰς ταραχή-
κας λίθους, ἀς φυσι, αὐτὸς αργυρίου χωρίον αὐτοῖς βούλεμε-
νον ἀπελεύθερον, διότι οὐχ ὡς δέσμονες, αὐδὲ ὡς αδικά-
ίηρος, ἀλλὰ ὡς οἰκείοτατος πάντων τὴν ταράχην ἐμὲ δίκιαν
αἴτη συντροφίζει, καὶ μὲν μήδ' οὐκαποσερίστη μετ' ἔκει-
τον τῷ πατέρῳ επεχειρήστη, καθ' ὅστιν αὐτὸς οἶδες τε λιθόν, ὁφέ-
λι καὶ πολὺ οὐκον λιθὸν πεποιθώσθαι, αφόβει τοῦ, ὃν ἀλλού
τοι εἴπει ταραχήν τομήζειν, εἰ τούτον αἰλιθέας λιθόν, ὃν νῦν
λέγουσι, γέ ταῦτα ταράχη τοῖς ἀπείνουσιν ἐζήτησε.
καὶ οὐ μόνον ἀγταῖς ταῦτα ἐποίησεν, ἀλλαζόντη την
σημφύην τῆς δικαιοσύνης, αἰνιᾶντας τὸν τοῦ δικαιοστηρεον, ἐδεῖπο
ιεπειδίουν ἵστησαι πάπλων, καὶ σύνηρποι πλάγιων,
πελάγους πρησταῖς, καὶ τούτου αὐτὸς εὐγένειος ἐζητήσει, γέ τοι
παῦθ' ὄμολογού μηδα μήδ' ζεῖ πολλορχοθει. οἰτοῦτο δὲ τὸ τελ
δικαιοστού τότε δικαίου τετελετοῦ τῷ τοῦ ἔξωθεν παρεξόνων πολ-
λοὶ σωμάτων ὅμιος ἦν μάρτυρες ιψαὶν παρεξόνται. καὶ
μοι λέβει παύτων τέλον μέτρυριαν.

Mætueia.

Επ Τίνια, ὡς αἴδρες Διηγασται, η τεκμηρίω μεταξάλφ γνά-
ται ράστιον, ὅπ τη ἀλιπέτε φυσιώκει, η εὐθέπω Ε τίμερον
Ἐπολέμει πιν. αὐτή γένηται, φορίν μὲν ὡς ἄρροβον ἐλθεῖν,
μιαν ί μέσον οὐκ ἔχειρος στεγεῖ, ἀλλαζότε Σεντός πηγαρά-
τος ἀπένω συναρύπνησε. νιν δ' έν ξινι ἔτεσιν ἀλλω συ-
νοικουσταύδειν φαίνεται. καὶ τοι τέλος πιστών, ὡς τότε μέρη, ήντε
μη χρεόσετε, πατέρας αἴδρες ὡς αἴδρα εἰσάδιζε τιναὶ δὲ εἰ-
πειν ὡς ἀλιπέτως Ἐπολέμει πιν, τοσοῦτον χρεόσεται
λιγέτος ἔτεσιν ἀλλω συναοικεῖν, τὰ τε ἀδελφοῦ πενταμέ-
του ποστέτων οὔσιαν, αὐτή τε παιτίων ἔχουστα τὸν ιλ. μίαν;
εἴκεται πατέρας ἀλιπέτειαν, ὡς αἴδρες Διηγασται, πιστών, ἀλλα-
ζότε πατέρας εἰσι. συναοικεῖ δὲ ί γυνὴ Φανερός, η καὶ κρύ-
πτεται τὸ φεργυμα. παρέξομεν δὲ ύμιν πασιφῶντος μαρ-
τυρίαν, ὡς ἄρρωστον σταν αὐτή θεραπεύσαι, ἔωσα τοῦτον
θημωρον ἄρροβον θέπει τούτου τον αρχοντας. Τοις ίδην τούτῳ ταυτη
μαρτυρία.

MaeTveia.

A Neque verò ex his solum cognitum facillimum erat, et
& in matrimonio habere mulierem, & prædiū pos-
sedisse adhuc, priusquam iudicium factum esset: sed
ex iis etiam, quæ iudicium sententiis damnatus fecit.
Tanquam enim non ob dotem oppignerasset, sed
tāquam ex iudicato mea futura essent: iis efferti quæ
poterant abreptis, abiit, ut frugibus, ut instrumento
omni rustico, exceptis doliolis. Quod verò auferriri
non potuit, terram, necessariò reliquit: ut isti nūc de
ipso fundo controversiam facere liceat. At qui con-
uenit istum dicere, prædium sibi oppigneratum, cū
eum qui oppigeraſſe dicitur, idem colere videamus
atque afferere, diuortium sororem fecisse, cum ea i-
psa de re quæſtiones palam fugitarit? atque eum, qui
vxorem ut iste afferit, dimisit, & fruges, & rusticum
omne instrumentum extulisse: cūm iste eius, quæ à
marito discessisse, cuius nomine prædium oppigne-
ratum esse dicitur, patronus & defensor, nihil horum
omnium iniquo animo tulerit, sed acquieuerit? Nón
ne hæc euidentissima sunt? non hæc manifesta col-
lio? Quis neget, nisi qui non diligenter omnia reputarit? Ac eum confessum esse, coluisse Aphobum præ-
diū illud, priusquam in ius à me vocaretur: de di-
uortio autem sororis quæſtionem habere noluisse:
villam post iudicium nudatam esse instrumēto, *va-
sis exceptis, uti constet: cape testimonia, & lege.

TESTIMONIA.

Etsi autem ego tot argumentis nitor: Onetor tamē vel in primis ipse ostendit, simulati diuortium. Quē enim par erat, numerata dote, ut ipse ait; molestie ferre, se pio argento controuersum prædium recipere: is non ut aduersarius, aut ut affectus iniuria, sed ut coniunct. simius omnium, in iudicio contra me ab illo stetit: ac me, illo adiutore, fraudare patrimonia instituit, quantum in ipso quidem fuit, à quo nulla ei vñquam orta fuerat iniuria: Aphobum autem, quem alienum à se iudicare debebat, si quid eorum quæ nunc dicunt, verum esset, meis opibus adiecit etis collocupletare studuit. Neque hic solum id fecit: sed lata iam sententia, consenso prætorio supplex orabat, & obtestabatur iudices cum fletu & ploratu, falso lento item ut æstimarent, atque ipse sponsorem eius se offerebat. Quæ tamēsi multis modis constant. (Nam & qui tum in prætorio ius dicebant, & qui aliunde aderant, complures ea norunt) nihilominus tamen vobis etiam testes adducam. Cape hoc testimonium.

TESTIMONIUM

Ad hæc, iudices, magno indicio facile cognoscitur, mulier em reuera fuisse matremfamiliâs, acne hodie quidem fecisse diuertitum. Nam hæc ipsa mulier, antequam ad Aphobum veniret, nec vnum diem vidua vixit: sed tradente Timocrate, ad illum se contulit. Nunc verò triennio toto alij nupsit nemini scilicet. At eam tum, ne viri consuetudine careret, à marito ad maritum se contulisse: nunc (si reuera discesserit) tam longum tempus viduam viuere voluisse, quis credat (Cum & alij nubere licet, & frater tantas opes possideret, & ipsa ea esset ætate? A fide veritatis, iudices, hæc abhorrent, fabulaeque sunt hæc, & mulier aperte materfamiliâs est, neq; rem obscurè fert. Atque adeò Pasiphontis vobis exhibeo testimonium, qui cum eam agrotantem curaret, assidentem ei vidit Aphobum, hoc prætore, hoc iam isti iudicio dictato. Cape Pasiphontis testimonium,

TESTIMONIVM.

Ego igitur, iudices, quod & post iudicium, istum statim
non est dominus * ei legem velim. neque propter legem velim
Ego tamen ei facio quod non debet fieri, neque ut tamen dominus

recepisse ad se pecuniam ex ædibus Aphobi, & tum illius, tum mea omnia in sua potestate habere, & muliere manere apud Aphobum, sciebam: tres ancillas ab eo postulaui, quæ & matrem familiæ esse mulierem, & pecuniam penes istos esse norant: ut nō verba modo, sed quæstiones etiam de re haberentur. Quæ cùm ei sic denunciasse, & qui aderant omnes, æquum postulare me pronunciarent: ad hanc confugere probationem noluit: sed perinde ac si talibus in negotiis aliae probationes essent quæstionibus & testibus evidentiores, neque testibus adductis de numerata dote, neque in quæstionem datis ancillis, de fororis matrimonio consciis: me, qui hac ab eo postulabam, superbè omnino & contumeliosè à colloquio suo repulit. Quid isto fieri posset homine ini quis? quis magis de industria se ignarum esse equi bonique simularet? Cape prouocationem, & recita.

PROVOCATIO.

Locus cō- Vos autem & priuatim, & publicè quæstionibus sū-
munis pro- mam fidem habetis: & cùm serui & ingenui adsunt
quæstionib- in explicanda controversia non vtimini testimoniis
bus contra ingenuorum: sed ita rerum gestarum veritatem ex-
testes.

Vos autem & priuatim, & publicè quæstionibus sum
mam fidem habetis: & cum serui & ingenui adsunt in
explicanda controværsia non vtimini testimonii
ingenuorum: sed ita rerum gestarum veritatem ex-
quiritis, ut seruos torqueatis. Nec iniuria. Iudices.
Nam aliquoties testimoniū aliquos, falsa testificari com-
pertum est: nulli verò serui subiecti quæstionibus,
vnquam in tormentis mendacij comperti sunt. Iste
verò tot iura aspernatus, adeoque perspicuis & ma-
gnis probationibüs prætermisſis: Aphobum testem
adducendo, & Timocratem, hunc de data, illum de
accepta dote, sibi fidem haberī à vobis postulabit, ré
cum istis absque testib. transactam fingens. Tantæ
vos recordiae damnat. Eos igitur neque vera, neque
verisimilia dicturos, tum è prima eorum confessio-
ne de dote non redditā, tum ex affirmatione de ea-
dem sine testibus redditā: tum ex ipso tempore, quod,
in discrimen iam adducta re familiarī solutionē fieri
non sicut, tum è ceteris rebus omnibus, satis à me o-
stensum esse existimo.

ARGVMENTVM ADVERSVS
Onetorem,vnde vi,secundæ Orationis.

Rætermissa quædam superiore oratione. hac adiicit, vt
ipse significat, atque etiam quædam rationes aduersariæ diluit. De his autem orationibus antè diximus affirmare multos, eas ab Iseō esse compositas, quod huius oratoris esse propter ætatem credere nequeant: alios, vt hoc non sit, ab Iseō saltē esse correctas. quod illius orationibus similes videantur. Neque vero mirum est, cum imitatum esse magistrum. & cum nondum perfectionem esset adeptus, ad illius interea dicendi genus se contulisse.

DEMOSTHENIS IN O-
NETOREM ORATIO SECVN-
da, Hieronymo Vvolfio interprete.

Autoritatē
aduersarij
Acuari in-
constātia,
ostendit.

C V O D in priore oratione argumentum præterij, vnde non minus quam ex ullo eorum quæ dixi, consideriter, non datam esse dotein ab istis Aphobo: eo primùm exposito, mox etiā mēdacia istius, dicta apud vos, refutare aggrediar. Iste, Iudices, primūm postquam de bonis Aphobi controvërsiam mouere instituit, non talentum se doti, vt nunc, sed octoginta minas dedisse dixit: eisque ita dis-
bou dieroento οὐφιτθεῖν, οὐχ τάλαντον ἐπὶ ταρε

τέ πον οὐδεὶς ἀποδείχυμάν ταῦτα ὅπις οἰκίας τῆς αρίστου
ζεῦ μάτη, καὶ πύρεον τῷ τὸν εἰκόναν, καὶ τῷ ἐμβρύῳ παντὸν γε-
γνωμένον, καὶ σωματίσανταν αὐτῷ τὴν γυναικαν σαφῶς ἐπι-
σάμφυτον, ἐπεις δερπατίας ἔξητοσα αὐτῷ, αἵ σωματίσα-
το τὴν γυναικαν ἡδεσταν, καὶ τὰ γένη ματεῖον ἀνέγετοις πο-
λια τοῦ λόγου μένον, ἀλλὰ καὶ Βασιλεὺς γίγνοντο φέρει αὐτό.
οὗτο δέ μις ἀφεγγελεσταμάχος ταῦτα, οὐ πάλιν τούτοις παρέγ-
γνατα λέγειν με δπορφανομάρμανοντι οὐδέποτε εἰς το-
το τάκειβες παταρυγενί. ἀλλὰ ὥστε εἴτε γενον πράτηται
φέρει τούτοις παρεσέγνων ἐλέγχον ή βασικίναν καὶ μαρ-
τυρον, οὔτε μήτιν εἰ παρεχόμενος τὸν ἀφεγγελεῖσθαις διόπε-
δωνειν, εἴτε εἰς Βασιλεῖς οὐδειδοὺς ταῖς σωματίδις φέρει τα-
σωμοτεῖν τὴν ἀδελφίαν, ὅπις ταῦτα πολεῖσιν, οὐδειποτὲ πά-
ντα καὶ ἀφεγγελειστοῖς εἴτα με αὐτῷ δεσλέγοντος ταῦτα
γνωστόν αἱ τις δεσλιώτερος αἴθεροπος, καὶ μᾶλλον εἰκον τα-
δίκαια ἀγνοειν ἀφεγγελεισθάνος; λέγεται τούτον τὸν ἀφεγγε-
λειστον, καὶ αὐτούρωσε. Περικλητος.

Τοιούτους καὶ ιδίας ή δημοσία βάσισαν ακελεύστην πασῶν νομίζετε. καὶ ὅποταν μοῖ λοιπή ἐλέγχεσθαι φίλων τοῦ, δέη δ' ὑπρεθῆναι τὸ ζητούμενον· Ἀλλὰ ταῖς τοῦ λόγῳ δέεσθαι μαρτυρίας, ἀλλὰ τοὺς δούλους βασιντοῦτος γένεται τὸ ἀληθεῖαν δύρεν τῷ πιστεύγματι, εἰκότος, ὃ αὐτὸς δικαστεῖ. τῷ δὲ μητρικοῦτον ἡδη τοῖς εἰ ταῖς τοῦ μαρτυρίσαμεν ἔδοξεν δούλων τοῦ βασιντοῦτον εἶναι πώποτε ὁ Κηλεύχηθος αὐτός οὐκ ἀλιττοῦ ταῦτα τοῦ βασιντοῦ εἴπει. Εἶται ἡ τηλικαῦτα δίκαια φυγὴ, καὶ σαφεῖς οὕτοις μεγάλοις ἐλέγχοις φέρεται πάντες, ἀφοῦ παρέχωμεν μέρτυρας καὶ προκείτην, τὸν μὲν αὐτὸν διδόνει τὴν αερίνα, τὸ δὲ αὐτὸν πάντας τοῦτον τὸν αερίναν τοῦτον γενέθηται προσοιόθεμας· τοσαῦτην μέμψεντα δικαίηται πάντες ὅπερ μούτ' ἀλιττοῦ, οὗτος ἀληθεῖα εὑνότατος λέξουσι, καὶ εἰ τοῦ αρχῆς αὐτοῖς ὄμολογεν τὴν αερίνα μὴ δουμένη, καὶ εἰ τοῦ πάλιν αὐτὸς μαρτυρεῖν δύο μεσοπέντενα φάσκει, καὶ τοῦτο χρόνον μὴ ἔχωμεν, ἀμφιστητούμενός ἡδη τὸ κοίτας διαδοῦντας ταργύγειον, καὶ τοῦτο ἀλλων ἀπάντων, ἵκανως αποδεῖται μετονομάζειν.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΟΝΤΑ
εα ἔξοιλης δύντερης λόγου.

Π Αραλελειμήσα πνά ἐν τῷ αφετέρῳ λόγῳ δῆλον πότε τε
σίδησιν, ὃς ἡ ἀπό τούς διπομένεται. καὶ διὸ τῷ αφετέρῳ πνά
ρησεις ἴσαται. τοῦτο δὲ τῷ λόγῳ τούτον αφεσθήκειν, ὅποι
λοιφασιν ἀπό τούτου ἵστοισί τοις αυτεδίδισκοι, τῷ βίτιντο αποτασθεῖται.
δῆλον τὸν λόγον τούτον οἱ μητέρες εἰ μὴ τότε, διορθώσασι τὸν τούτον τὸν λόγον
τῷ τούτον σκεπτούσι λόγοις. Ταῦτα δέ τοις ἐνδέχενται, εἴ τοι διδάσκαλον ιδουσιν.
καὶ μηδέπω αφετέρῳ τῷ τέλεσθον οἶκων, διότι τὸ σκέπτον χαρακτηρίσατο; πνά-

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΚΑΤΑ ΟΝΗΤΟΡΟΣ ΛΟ-

Παρέλαπον. οὐ τελεστέρω λόγω τεκμή-
ειον, οὐδενὸς τῷ εἰρημένῳ ἐλεγεῖσαι, τὸ
δεῖμακένα τὸν ψροῦντα πούτοις αφέων
το ψροῦντον εἶπων, μῆτε τοτε καὶ τοῖν οὖν
ἔψυχα τελέσι ἡ μάτη, ὅτελέσει δὲ αὐτὸν
εἴσομεν εἶται γέ, ὃ μὲν δρεσ θηκεται, τὸ ψροῦν δὲ τὸ αφέ-
ωντερινώ, ἀλλὰ οὐδενίκοντα μάτη δεῖμακένα, καὶ τέπον
οὗτος